

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 57.

Ottende Session.

37te Møde.

Mandagen den 9de Februar.

(Fortf.)

Indenrigsministeren: Skjøndt det Punkt, som den ærede Landstthingsmand nu har fremhævet, forekommer mig at være saa specielt, at det nærmest synes at høre hjemme ved 2den Behandling, skal jeg dog gjerne yttre et Par Ord i Andledning af samme. Jeg maa da først bemærke, at det er kun en meget begrændset Hælp, som der er Spørgsmaal om at fordre af de Egne, der nærmest have Nytten; det er nemlig kun Halvdelen af Expropriationsomkostningerne. Dette konstateret, skal jeg med Hensyn til det almindelige Spørgsmaal bemærke, at det jo, naar man vil see, i hvilken Grad der ydes Tilskud fra Finansernes Side til de forskjellige Baner, ikke kan komme an paa at fremhæve et enkelt Forhold; men man maa for at komme til et klart Overblik over det virkelige Forhold tage Sagen i dens Heelhed. Naar nu den ærede Landstthingsmand i denne Henseende vil nærværendegjøre sig deels Længden af den nuværende Jernbane i Sjælland og deels det Antal af Jernbaner, hvorom der vil blive Spørgsmaal i Jylland, naar den ærede Landstthingsmand dernæst vil erindre, i hvor liden Grad den sjællandske Bane i Virkeligheden kommer til at gjøre Krav paa Finansernes Tilskud, uagtet den nominelt er tillsagt 4 pCt. Garanti, troer jeg, at det ærede Medlem vil see, at det virkelige Forhold stiller sig forskjelligt. Selv den, der har den bedste Tro paa den Bane, hvorom her er Spørgsmaal — og dersom jeg ikke

hadde en god Tro paa den, saa havde jeg ikke foreslaaet den — vil ikke kunne følge for sig, at der navnlig i de første Aar vil være Spørgsmaal om meget betydeligere Doffresler til den, end det har viist sig, at der vil blive med Hensyn til den sjællandske Bane. Men selv affeet derafra, kan det umuligt være Meningen af Ligelighed med Hensyn til de forskjellige Dele af Landet, at man skulde være udelukket fra at følge et noget andet Princip i enkelte Punkter ved enhver af de senere Baner, hvorom der kunde være Spørgsmaal, end det, som man netop har fulgt fra først af. Det er jo ingen Hemmelighed, ialtsald er det en offentlig Hemmelighed, hvorfor det er anseet rigtigt at tage en saadan Bestemmelse. Det er jo vitterligt, at der ved Expropriationer gaaes frem paa en noget forskjellig Maade; det er vitterligt, at selv Folk, som maae siges at være redelige Folk, kunne komme til at vurdere forskjelligt, og det er en Kjendsgjerning, som Ingen kan fornægte, der kjender den menneskelige Natur, at det vil have en heldig Indflydelse paa den hele Expropriationsberegning, at i denne Henseende de Egne, som nærmest faae Fordelen og Nytten, ogsaa komme til at yde noget Bidrag, og naar det stilles saa begrændset, som her er Tale om, saa er det ikke Andet, end hvad der er skeet ved andre Leiligheder; det ærede Thing vil f. Ex. erindre den Løgstørste Brednings Sag. Det er erkjendt, at man ved et Foretagende, som nyder Understøttelse fra Finansernes Side, og som ved Siden af sin almindelige Interesse tillige har en særlig Interesse for en enkelt Deel af Landet, kan fordre et nogenlunde passende og billigt Tilskud fra de paagjældende Egenes Side; Andet er der ikke Spørgsmaal om at forlange.